

عنوان مقاله:

جایگاه ابزارهای ادبی - بلاغی در فهم واژگانی قرآن در روایات تفسیری اهل بیت (ع)

محل انتشار:

فصلنامه سراج منیر، دوره 10، شماره 34 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

مریم توکل نیا - دانشجوی دکتری علوم و معارف نهج البلاغه، دانشگاه میبد، یزد، ایران.

حسین خاکپور - دانشیار علوم قرآن و حدیث، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، ایران.

خلاصه مقاله:

روایات تفسیری در زمینه فهم واژگانی بیانگر آن است که اهل بیت به تفسیر ادبی قرآن پرداخته‌اند و در صدد فهماندن لغات غریب قرآن به مردم هستند زیرا گاهی اکثر لغات یک آیه قابل فهم است و تنها یک واژه مبهم و دور از ذهن میباشد و نیاز به تفسیر دارد؛ لذا آن بزرگواران به تبیین همان یک واژه میپرداختند. هدف از این مقاله بیان جایگاه اهل بیت (علیه السلام) در بکارگیری ابزارهای ادبی-بلاغی خصوصا در فهم لغات قرآنی بوده‌است؛ نوشته حاضر با روش توصیفی-تحلیلی به بررسی روشهای ائمه (علیه السلام) در بکارگیری این ابزارها در معناشناسی واژگانی آیات پرداخته و در انتها به این نتیجه دست یافته است که اهل بیت (علیه السلام) برای تبیین لغات، ابتدا از قواعد عربی و سپس کاربرد واژگان در عرف و فرهنگ استفاده کرده و گاهی بر اساس کاربرد آن واژه در شعر به معناشناسی لغات پرداخته و در مواردی نیز از کاربرد واژگان مترادف در تفسیر لغوی آیات قرآن استفاده نموده‌اند.

کلمات کلیدی:

ادبی- بلاغی، روایات تفسیری، اهل بیت (ع)، لغت، روشهای تفسیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1188997>

